

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	5
İÇİNDEKİLER	7

BİRİNCİ BÖLÜM

ÇOK YÖNLÜ BİR MECELLE KÜLLÎ KAİDELER ŞÂRİHİ: SÜLEYMAN HASBÎ EFENDÎ

Mehmet BARUTÇU

I. HAYATI	13
II. GÖREVLERİ	16
III. ESERLERİ	19
A. Terceme-i Gunyeti't-Talibîn li's-Şeyh Hazreti Abdülkâdir Geylânî el-Müsemmâ bi-Umdeti's-sâlihîn	19
B. Mirkâtü Merâtibi İlmi Ledünnî fî-Menâkibi Abdülkâdir Geylânî	20
C. Şerh ve Terceme-yi Delâîl-i Abdülkâdir Geylânî	21
D. Terceme-i Tâ'tîri'l-enâm fî-Tabîri'l-menâm li'n-Nablusî	21
E. Terceme-i Tehâfütü'l-felâsife	22
F. Tafsîl li-tavzîhi'l-kavâidi'l-fîkhiyyeti ve'l-usûliyyeti fî-Evveli Mecelleti'l-ahkâmi'l-adliyye	22
1. Kavramların İstîlâhî/Terim Manaları	23
2. Maddelerin Ayet ve Hadislerden Kaynakları	24
3. Gerekçeli Açıklamalar	25
4. Kaynak zenginliği	27
KAYNAKÇA	28

İKİNCİ BÖLÜM

İSLAM HUKUKUNDA KÜLLÎ KAİDE MEFHUMU

Süleyman TEPE

I. KÜLLÎ KAİDE KAVRAMI	31
II. KÜLLÎ KAİDELERİN KAYNAĞI	34
III. KÜLLÎ KAİDELERE DAİR ESERLERİN TARİHİ KÖKENİ	36
IV. KÜLLÎ KAİDELERİN ÖZELLİKLERİ VE ÖNEMİ	37
Ağlebi Nitelikte Olması	37

Müsellemmattan Olması	38
Soyut Nitelikte Olması	39
Çok Sayıda Şer'i Delile Dayanması.....	39
Evrensel Olması	40
Hukukî İnkışaf ve Güvene Neden Olması.....	41
Külli Kaidelerle Hüküm Verme	41
Külli Kaidelerin Sayısı	45
KAYNAKLAR	47

ÜÇUNCÜ BÖLÜM

**Külli Kaideler Şerhi: Tafsîl Li-Tavzîhi'l-Kavâidi'l-Fîkiyyeti
Ve'l-Usûliyyeti Fi-Evveli Mecelleti'l-Ahkâmi'l-Adliyye**

**Tafsîl li-tavzîhi'l-kavâidi'l-fîkiyyeti ve'l-usûliyyeti
fi-evveli Mecelleti'l-Ahkâmi'l-Adliyye**

Müellifin Önsözü	52
1. MADDE: İlm-i fıkıh, mesâil-i şer'iyye-i ameliyyeyi bilmektir	54
2. MADDE: Bir şeyden maksad ne ise hüküm ona göredir	55
3. MADDE: Ukûdda itibar meâni ve makâsîdadır; elfaz ve mebâniye değildir	58
4. MADDE: Şekk ile yakın zâil olmaz	62
5. MADDE: Bir şeyin bulunduğu hâl üzere kalması asıldır	65
6. MADDE: Kadîm, kıdemî üzere terk olunur.....	68
7. MADDE: Zarar kadîm olmaz.....	70
8. MADDE: Berâet-i zimmet asıldır.....	71
9. MADDE: Sıfat-ı ârizâda aslolan ademdir.....	72
Sıfat-ı asliyede aslolan vücuttur.....	72
10. MADDE: Bir zamânda sâbit olan şeyin hilâfina delîl olmadıkça bekâsiyla hükmolunur	75
11. MADDE: Bir emr-i hâdisin akrab-ı evkâtına izâfeti asıldır.....	76
12. MADDE: Kelâmda aslolan manâ-yı hakîkîdir	78
13. MADDE: Tasrîh mukâbelesinde delâlete itibâr yoktur	79
14. MADDE: Mevrîd-i nassta içtihâda mesâğ yoktur	82
15. Madde: Alâ-hilâfi'l-kîyâs sâbit olan şey saire makîsun-aleyh olamaz	84
16. MADDE: İçtihâd ile içtihâd nakzolunmaz.....	86
17. MADDE: Meşakkat teysîri celbeder	88
18. MADDE: Bir şey dîyk olduktâ müttesi olur	90

19. MADDE: Zarar ve mukâbele-i bi'z-zarar yoktur	91
20. MADDE: Zarar izâle olunur	93
21. MADDE: Zarûretler memnû olan şeyleri mübâh kilar.....	99
22. MADDE: Zarûretler kendi mikdârlarınca takdîr olunur	100
23. MADDE: Bir özür için câiz olan şey ol özrûn zevâliyle bâtil olur	101
24. MADDE: Mâni zâil oldukta memnû avdet eder	104
25. MADDE: Bir zarâr kendi misliyle izâle olunmaz	106
26. MADDE: Zarâr-ı âmî def için zarâr-ı hâs ihtiyâr olunur	107
27. MADDE: Zarâr-ı eşed, zarâr-ı ehaf ile izâle olunur	108
28. MADDE: İki fesâd teâruz ettikde ehaffini irtikâb ile a'zamının çaresine bakılır	109
29. MADDE: Ehven-i şerreyn ihtiyâr olunur.....	110
30. MADDE: Def-i mefâsid celb-i menâfi'den evlâdır	111
31. MADDE: Zarâr, bi-kaderi'l-imkân izâle olunur	112
32. MADDE: Hâcet umûmî olsun husûsî olsun zarûret menzilesine tenzîl olunur	114
33. MADDE: Iztirâr, gayrîn hakkını iptâl etmez	115
34. MADDE: Alması memnû olan şeyin vermesi dahi memnûdur.....	116
35. MADDE: İşlenmesi memnû olan şeyin istenmesi dahi memnûdur.....	117
36. MADDE: Âdet muhakkemdir.....	118
37. MADDE: Nâsin istimâli bir hüccettir ki onunla amel vâcib olur	122
38. MADDE: Âdeten mümtene olan hakîkaten mümtene gibidir	123
39. MADDE: Ezmânın tagayyürü ile ahkâmın tagayyürü inkâr olunamaz.....	124
40. MADDE: Âdetin delâletiyle manâ-yı hakîkî terk olunur	127
41. madde: Âdet ancak muttarid yahut gâlib oldukta mûteber olur.....	128
42. MADDE: İtibâr gâlib-i şayıâdır nâdire değildir.....	129
43. MADDE: Örfen marûf olan şey şart kılınmış gibidir	130
44. MADDE: Beyne't-tüccâr marûf olan şey beynlerinde şart kılınmış gibidir	132
45. MADDE: Örf ile tayîn nass ile tayîn gibidir	133
46. MADDE: Mâni ve muktezî teâruz ettikte mâni takdîm olunur	134
47. madde: Vücutta bir şeye tâbi olan, hükümde dahi ona tâbi olur	136
48. Madde: Tâbi olan şeye ayrıca hüküm verilemez.....	137
49. MADDE: Bir şeye mâlik olan kimse onun zarûriyatından olan şeye dahi mâlik olur	138
50. MADDE: Asıl sâkit oldukta fer' dahi sâkit olur	139
51. MADDE: Sâkit olan şey avdet etmez.....	140
Yani giden gelmez.	140

52. madde: Bir şey bâtil olduktakta onun zîmîndaki şey dahi bâtil olur	141
53. MADDE: Aslın ifâsı kâbil olmadığı hâlde bedeli ifâ olunur.....	142
54. MADDE: Bizzat tecvîz olunmayan şey bi't-teba' tecvîz olunabilir.....	144
55. MADDE: İbtidâen tecvîz olunmayan şey bekâen tecvîz olunabilir.....	145
56. MADDE: Bekâ ibtidâdan esheldorf.....	145
57. MADDE: Teberru, kabz ile tamam olur.....	147
58. MADDE: Tebea üzerine tasarruf maslahata menüttur	149
59. MADDE: Velâyet-i hâssa, velâyet-i âmmeden akvâdır.....	150
60. MADDE: Kelâmin i'mâli, ihmâlinde evlâdir.....	152
61. MADDE: Manâ-yı hakîkî müteazzir olduktakta mecâza gidilir	154
62. MADDE: Bir kelâmin i'mâli mümkün olmaz ise ihmâl olunur	156
63. MADDE: Mütecezzi olmayan bir şeyin bazısını zikretmek küllünü zikr gibidir.....	158
64. MADDE: Mutlak itlâk üzere cari olur	160
Eğer nassan ya delaleten takyîd delili bulunmaz ise.....	160
65. MADDE: Hâzırda vasif lağv ve gâibdeki vasif muteberdir	164
66. MADDE: Suâl, cevâbda iâde olunmuş addolunur	167
67. MADDE: Sâkite bir söz isnâd olunmaz	170
68. MADDE: Bir şeyin umûr-ı bâtinada defâlı, ol şeyin makâmına kâim olur	174
69. MADDE: Mükâtebe, muhâtabe gibidir	176
70. MADDE: Dilsizin işâret-i mahûdesi, lisân ile beyân gibidir.....	178
71. MADDE: Tercümânın kavli her husâsta kabûl olunur	179
72. MADDE: Hatâsı zâhir olan zanna itibâr yoktur	180
73. MADDE: Senede müstenid olan ihtimâl ile hüccet yoktur	181
74. MADDE: Tevehhûme itibâr yoktur	183
75. MADDE: Burhân ile sâbit olan şey ayânen sâbit gibidir	184
76. MADDE: Beyyine müddei için ve yemîn münkir üzerinedir	185
77. MADDE: Beyyine, hilâf-ı zâhiri ispât için ve yemîn, aslı ibkâ içindir.....	187
78. MADDE: Beyyine, hüccet-i müteaddiye ve ikrâr, hüccet-i kâsiradır	189
79. MADDE: Kişi ikrârı ile ilzâm olunur	191
80. MADDE: Tenâkuz ile hüccet kalmaz	192
81. MADDE: Asıl sâbit olmadığı halde fer'in sâbit olduğu vardır	193
82. madde: Şartın sübûtu indinde ona muallak olan şeyin sübûtu lazım gelir	194
83. MADDE: Bi-kaderi'll-imkân şartla mürâât olunmak lâzım gelir	198
84. MADDE: Vaadler, suver-i taâliki iktisâ ile lâzım olur.....	200
85. MADDE: Bir şeyin nef'i, damâni mukâbelesindedir	202

86. MADDE: Ücret ile damân cem olmaz.....	203
87. MADDE: Mazarrat menfaât mukâbelesindedir.....	204
88. MADDE: Külfet nimete ve nimet külfete göredir.....	206
89. MADDE: Bir fiilin hükmü, fâiline muzâf kilinir ve mücbir olmadıkça âmirine muzâf kilinmaz	207
90. MADDE: Mübâşir, yani bizzât fâil ile mütesebbib müctemi oldupta hüküm, ol fâile muzâf kilinir.....	211
91. MADDE: Cevâz-ı şerî, damâna münâffîdir.....	213
92. MADDE: Mübâşir, müteammid olmasa da dâmin olur.....	214
93. MADDE: Mütesebbib, müteammid olmadıkça dâmin olmaz	215
94. madde: Hayvânın kendiliğinden olarak cinâyet ve mazarratı hederdir	216
95. MADDE: Gayrın malında tasarrufla emretmek bâtildir.....	218
96. MADDE: Bir kimesnenin mülkünde onun izni olmaksızın âhar bir kimsenin tasarruf etmesi câiz değildir.....	220
97. MADDE: Bilâ-sebeb-i meşrû birinin mâlini bir kimsenin ahzeylemesi câiz olmaz	221
98. MADDDE: Bir şeye sebeb-i temellükün tebeddülü, ol şeyin tebeddülü makâmına kâimdir	222
99. MADDE: Kim ki bir şeyi vaktinden evvel isticâl eylerse mahrûmiyetle muâteb olur	225
100. MADDE: Her kim ki kendi tarafından tamâm olan şeyi nakza sa'y eder ise sa'yi merdûddur	226
KAYNAKÇA	227
SÖZLÜK	229